

BUŠTĚHRADSKÝ

listopad – prosinec
2009

6

zpravodaj

časopis městského zastupitelstva

ročník 33

Zajímavé domy buštěhradské - Králíčovna • ZŠ a MŠ i ZUŠ budou slavit!
Junák Buštěhrad a DPS v roce 2009 • Přednášky Městské knihovny
Pivovar v akutním ohrožení • Úspěchy buštěhradských rockerů i šachistů
Výstavy a nové publikace Památníku Lidice • Program Lidických zimních večerů
Žhavé okénko - České zápalky slaví 170 let

Slovo redakční rady

Vážené čtenářky, vážení čtenáři, koncem roku bývají úvodníky časopisů, občasníků a dalších rozličných plátků plně bilancování, děkování, přání všeho nej... Ani v BZ tomu nebude jinak...

Jménem redakční rady bych Vám rád poděkoval za přízeň (i když - kdo ví...), a kdyby to bylo možné, pak i za spousty poskytnutých námětů, příspěvků. Námětů spousty určitě nejsou, spíše se občas nějaký objeví, ale i za ten se sluší poděkovat. Je zkrátka pravdou, že BZ se drží především zásluhou několika málo lidí, jejichž jména obvykle vídáte pod články či v tiráži. Ti zatím nápady (a snad i chuť) mají.

Ono totiž ani tak nejde o nápady pro Zpravodaj... Jsme na konci první dekády 21. století. Co se v ní na Buštěhradě událo důležitého, co trvale ovlivní, jak se na Buštěhradě bude v budoucnu žít? Je to nová kanalizace, rekonstruovaný zámek, noví sousedé z lokalit Na Chmelnici, U Hřbitova, U Kapličky, některé z fungujících spolků (Pelišek, SK, Sokol a další...?), DPS anebo dobře fungující základní i základní umělecká škola?

Docela by mě zajímalo, o čem se v BZ bude psát za deset let (tedy pokud BZ vůbec bude)? A víte, že o tom „zase“ rozhodnete právě Vy – v říjnu tu máme volby do zastupitelstva. Co je však jisté, bude to už třicet let od doby, co do podobných časopisů, občasníků a dalších plátků nepíše novoroční přání předseda MNV, ONV, KNV. Už jenom proto by to mohlo být dobré čtení, věřím, že ještě lepší než to letošní.

Příjemný rok 2010 Vám za redakční radu přeje Martin Ježek

na titulní straně: Č. p. 161 – U Bártů

foto: J. Pergl

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané,
dovolte mi, abych Vám jménem městského zastupitelstva, městského úřadu i jménem svým popřál do nového roku všechno nejlepší, pevné zdraví a mnoho spokojenosti.

Tradičně se zastavím u končícího roku a stručně, co nás čeká v posledním roce volebního období.

Byly završeny práce na Strategickém plánu rozvoje města se zapojením veřejnosti. Plán byl schválen a budeme s ním dále pracovat. Strategické plány jsou ve vyspělých zemích novým typem programových dokumentů regionů, měst a obcí. Jedná se o komplexní programový dokument, který formuluje strategii rozvoje celé komunity, jejího fungování i rozvoje celého území. Tato strategie musí být komplexní s důrazem na souvislosti a vzájemnou podporu navržených cílů a programů. Jeho realizace bude mimo jiné závislá na dalším ekonomickém vývoji a na finančních možnostech obce.

Pokračoval provoz projektu Kanalizace a ČOV Buštěhrad. Problém odkanalizování některých nových lokalit a vybudování místních komunikací přetrvává. Obec v současné době zabezpečuje pro tyto lokality projektovou dokumentaci na splaškovou kanalizaci a místní komunikace, což je nezbytným předpokladem pro získání jakékoliv dotace. Podmínkou realizace bude do budoucna finanční spoluúčast vlastníků dotčených nemovitostí. Chtěl bych touto cestou vyzvat k připojení na splaškovou kanalizaci všechny vlastníky nemovitostí, kde je to technicky možné.

Pokračovalo restaurování morového sloupu a práce na zhotovení jeho repliky s dotací 120 tisíc Kč. Na zámek jsme získali v letošním roce dotaci ve výši 1,1 mil. Kč od Ministerstva kultury a 180 tisíc Kč od kraje. Ukončen byl projekt zateplení mateřské školy, na který jsme využili přidělenou dotaci více než 5 mil. Kč. Podařilo se akceptovat žádost o dotaci na zateplení budovy základní školy, ale v případě zateplení Domu s pečovatelskou službou (DPS) jsme dosud neobdrželi žádnou zprávu. Podařilo se dokončit opravu schodů k rybníku, na

kteřou přispělo Letiště Praha, které z převážné části financovalo i výstavbu školního hřiště s umělým povrchem, za což mu patří náš dík. Ulice Husova dostala asfaltový povrch (dotace od kraje) a v ulici Starý Hrad jsme dokončili požadované vydláždění z vlastních zdrojů.

Nadále jsme se podíleli na přípravě projektu pro výstavbu řadových domů v nové lokalitě směrem na Čičovice, kde je otázka komunikací a sítí smluvně ošetřena. S projektem je spojena výstavba parku pro oddech občanů na ploše větší než 1 ha, na který se podařilo získat dotaci více než 6 mil. Kč. Výstavba parku bude zahájena v příštím roce.

Pokračovaly snahy o obnovování činnosti v průmyslové zóně Kladno-Východ a v navazující průmyslové zóně Buštěhrad. Veškeré úsilí zastupitelstva a našeho úřadu směřuje k tomu, aby nedošlo především ke zvýšení dopravní zátěže města. Proběhlo několik jednání s příslušnými orgány za účelem zabezpečení odpovídající dopravní obslužnosti průmyslové zóny tj. přeložka komunikace I/61 (Praha-Kladno) v úseku u naší obce a severozápadní obchvat Buštěhradu s napojením na komunikaci R7 (Praha-Slaný). Jedná se o běh na dlouhou trať a do vybudování odpovídající dopravní obslužnosti průmyslové zóny nemůže město v zájmu svých občanů souhlasit s takovými podnikatelskými záměry, které by mohli negativním způsobem ohrozit životní prostředí.

Konečně snad byla po vynaložení neuctahujícího úsilí našeho úřadu vyřešena otázka technických opatření u základní školy a dále u hřbitova a v ulici Hřebečská. Pokud počasí dovolí, máme v úmyslu do konce tohoto roku realizovat v Tyršově ulici zpomalovací integrovaný pás s přechodem pro chodce a u hřbitova odpovídající dopravní značení s vyznačením přechodu pro chodce a s parkovištěm pro motorová vozidla. Na ulici Hřebečskou probíhá projektová příprava a vlastní realizace se předpokládá v příštím roce (přechod, zpomalovací pásy a parkoviště).

Získali jsme dotaci na studii regenerace systému veřejné zeleně města, která by měla vytvořit základní předpoklad pro zkvalitnění v této oblasti. Práce na ní ukončí Česká zemědělská univerzita Praha do konce května příštího roku. V této oblasti aktivně spolupracujeme s okolními obcemi v rámci Mikroregionu Údolí Lidického potoka se sídlem v Buštěhradě.

Naše obec se zapojila i do svazku českých a italských obcí (Valle di Ledro). V příštím roce budeme udržovat hodnoty a napomáhat všem druhům spolupráce v souladu s uzávenou smlouvou.

Došlo k nezbytným personálním změnám ve vedení technických služeb a vybavení potřebnou technikou. Změny by měly pozitivním způsobem ovlivnit činnost služeb ke spokojenosti občanů.

V současné době má naše město 2731 obyvatel a v roce 2009 se narodilo 44 dětí.

Městu se podařilo v letošním roce vcelku úspěšně překonávat důsledky ekonomické krize a získávat dotace. Nemuseli jsme zatím sahat k opatřením jako některé obce, na myslí mám omezování veřejného osvětlení, propouštění zaměstnanců, omezování investic apod. V příštím roce to ale znamená, že ve finanční politice neztratíme obezřetnost, budeme hledat další cesty zvýšení příjmové části rozpočtu a snižovat výdaje.

Vážení spoluobčané, dovolte mi poděkovat všem zastupitelům, členům výborů, pracovníkům městského úřadu a technický služeb, pracovníkům a ředitelům našich škol a DPS, spolkům, sdružením a všem aktivním občanům za poctivou a obětavou práci pro obec a ještě jednou popřát všem lidem dobré vůle mnoho spokojenosti a úspěchů v roce 2010!

Ing. Václav Nový, starosta

ZPRÁVY Z GRANTOVÉHO A DOTAČNÍHO VÝBORU (GDV)

Milé čtenářky, čtenáři, z témat, která patří do agendy GDV se v letošním roce podařilo dotáhnout do „finální“ podoby Strategický plán rozvoje města (dále jen SPRM). Slovo finální je v uvozovkách ze dvou důvodů. První je to, že SPRM je dokumentem, který není radno konzervovat, ale naopak pravidelně jej přizpůsobovat budoucím vývoji prostředí. Druhým důvodem je pak to, že SPRM je nyní cca stostránkovým dokumentem. A kdo z nás chce číst něco co má sto stran, že... Spokojený bych byl, pokud

se podaří „polidštit“ jej do podoby, která bude „zkousnutelná“ pro kohokoli.

Faktem je, že první podklady pro tento Plán byly sebrány v roce 2007 (tedy za mé předchůdkyně Jitky Mahovské), pokračovalo se rokem 2008, kdy GDV inicioval a zrealizoval několik setkání s občany a dále zástupci spolků. V roce 2009 pak následovaly aktivity organizované městským úřadem, až jsme se dobrali k verzi, kterou v listopadu schválilo zastupitelstvo.

Martin Ježek, předseda GDV

PROFESIONÁLNÍ SLUŽBY

STĚHOVÁNÍ A AUTODOPRAVA

kompletní stěhovací a dopravní služby

stěhování bytů a rodinných domů

stěhování trezorů a pianin

vyklízení půd a sklepů

ekologická likvidace, odvoz na skládku

drobné opravy a výroba kancelářského a dalšího nábytku

montáže kuchyňských linek

montáže nábytku

truhlářské práce

uskladnění věcí

ZEDNICKÉ, INSTALATÉRSKÉ A SVAŘOVACÍ PRÁCE

drobné zednické práce a drobné stavební opravy

obklady a dlažby, pokládka plovoucích podlah

instalatérské práce, svařování plynem, elektřinou

ÚKLIDOVÉ PRÁCE A SPRÁVA NEMOVITOSTÍ

SLUŽBA „HODINOVÝ MANŽEL“

POHOTOVOSTNÍ SLUŽBA 24 HODIN DENNĚ, 365 DNÍ V ROCE

Jan Šnytr – H+H Stěhujeme

IČ 76359646

Revoluční 654/28

273 43 Buštěhrad

mobil: 737 349 359

e-mail: stehujeme@centrum.cz, web: profi-stehovani.webnode.cz

ZAJÍMAVÉ DOMY BUŠTĚHRADSKÉ

„Králičovna“ čp. 161/2

Nyní se dostáváme do těsné blízkosti bývalého hradu a tím do trochu jiných časů a také do problémů s ověřitelností údajů.

Já sám, když jsem zde byl čerstvou náplavou (a to už je víc než 40 let) jsem si dlouho myslel, že název „Králičovna“ je nějaké místo související s chovem králíků. Až když jsem se začal alespoň okrajově zajímat o historii města, kam jsem se přičenil, mě bylo vysvětleno, že nejde o králíky, ale o krále. A až tabulka se 16. zastavením na buštěhradské stezce mně vše uvedla na pravou míru. Musím se ale přiznat, že díky „velikosti“ domu a jeho umístění v předhradí (tedy mimo ochranu hradebních zdí) ve mně stále hlodá červíček pochybností, zda právě tento dům z celého, tehdy značně rozlehlého hradu, by bylo to pravé ořechové pro čestné, byť jen přenocování, Zimního krále. Bohužel, kromě

zápisů v buštěhradských monografiích jsem zatím při svých bádáních nenašel na nic důvěryhodnějšího (dobově), co by to potvrdilo nebo vyvrátilo a tak mi nezbývá než věřit!

Ale teď k údajům ověřeným. Berní rule z r. 1654 uvádí v č.2 chalupníka jménem Havel Kolář, ale byl to vůbec tento dům? Proč jedna z nejstarších staveb ve městě má až čp. 161? To svádí k tomu, že dům původně ani žádné číslo neměl a až později (kdy?) mu bylo přiděleno čp. 161. Gruntovní kniha z r. 1788 uvádí zmínku k pozemku „panský majetek“. Další, dříve zmiňované zdroje z let 1840 a 1856 čp. 161 vůbec neuvádějí a katastr nemovitostí od r. 1875 má jako majitele c.a k. Františka Josefa I. s poznámkou, že dům slouží k ubytování úředníků. Ještě v r. 1918 krátce přešel na c. a k. Karla I. Od r. 1921 je uváděn jako majitel čsl. stát, od kterého jej i s malým pozemkem

r.1928 koupil hostinský p. Koula, který je rok později prodal manželům Bártovým (o souvislostech se dočtete ve vzpomínkách p. Bárty). Jejich potomci dům vlastní dodnes.

Pokusíme se ještě upřesnit datum

Magdalenou Popelovou z Lobkovic. Krátičský pobyt Zimního krále sice Buštěhrad historicky zviditelnil, ale pro samotný život v obci měl větší přínos mnohem pozdější majitel pan Bohumil Bárta. Byť obyčejný havíř, horlivý vlastenec a nad-

Č.P. 161 – U Bártů

foto: J. Pergl

jeho vzniku. Historické prameny říkají, že tzv. „Lusthaus“ (v překladu něco jako letní sídlo), jak se Králičovně také říká, původně jakousi besídku se dvěma světničkami stojící v předhradí, postavil pro svoji nemocnou manželku Kateřinu Bezduřickou z Kolovrat (zřejmě z vděčnosti za to, že mu do manželství přinesla jeden z tehdy největších hradů středních Čech) Zdeněk z Vartenberka někdy koncem 16. století. Víme, že k jejich sňatku došlo kolem roku 1566 a zmíněná Kateřina zemřela v r. 1572. V tomto rozmezí zhruba šesti let tedy musel být dům postaven.

Bylo-li to zde, pak ještě známe jedno přesné datum a to pobyt tzv. Zimního krále – Fridricha Falckého, ke kterému nám ověřené údaje říkají, že přespál na Buštěhradě ze 30. na 31. 10. 1619 a byl hostěn tehdejšími posledními Kolovraty zde – Zbyňkem Novohradským a Annou

šený divadení ochotník se významně podílel na kulturní činnosti města. Od něho také víme, že dům původně vypadal trochu jinak. Původně se do něj vstupovalo rovnou z ulice přes dřevěnou palandu, kterou když dosloužila museli strhnout a nahradit jí bytelným kameným schodištěm umožňujícím přístup přes zahrádku. Do spodní části domu se původně vstupovalo z druhé strany, z uličky, která zkracovala cestu návštěvníkům Koulovic restaurace do horní části města. Ta později zanikla.

Udržovat historickou památku, jenž měla své určení už v názvu „Lusthaus“ nebylo pro majitele, zvláště za minulého režimu zrovna odpočinkovou záležitostí i kvůli dlouhodobým sousedským neshodám. Ale to by bylo na dlouhé povídání i když s domem přímo souvisí, ale s naším článkem už nikoliv.

Jaroslav Pergl

ŠKOLA A MATEŘSKÁ ŠKOLA OTY PAVLA

Škola se připravuje na velké události

Koncem září byla naše škola oslovena Mgr. Vladimírou Jílečkovou, zprávovatelkou rozvojové studie města Buštěhradu, aby se zapojila do chystané výstavy žákovských prací o minulosti a budoucnosti Buštěhradu. Pojali jsme tuto akci jako výzvu a formou projektů jsme se tématu ujali, každá třída podle svých představ a možností. Některé třídy navštívily historická místa, prohlédly si zámek, prošly naučnou stezku, podívaly se po okolí atd.

Získané informace se pak staly námětem pro příběhy, popisy, názory i výtvarné zpracování. Protože prací žáků jsme získali poměrně hodně, ujali jsme se i uspořádání výstavy, zajištění pozvánek, plakátů i uspořádání vernisáže.

V té době jsme ještě netušili, že nás čeká ještě jedna příjemná

událost, se kterou jsme již v tomto roce moc nepočítali. Věděli jsme sice z veřejných zasedání i z jednání s představiteli města, že se má budovat školní hřiště, ale dokud se skutečně nezačne, není nikdy nic úplně jisté. Ale Město opravdu stavbu zahájilo a my z oken školy denně sledujeme, jak stavba rychle přibývá. Žáci se již nemohou dočkat, až prvně vyběhnou na krásně barevný umělý trávník. A protože se stavba již pomalu chýlí ke svému závěru, bude na místě uspořádat důstojné otevření, neboť hřiště se nestaví každý rok a pro školu i Město je to událost desetiletí. Je to snad již poslední věc ze základního vybavení každé školy, která nám chyběla k tomu, abychom byli mezi ostatními školami skutečně konkurenceschopní. Sport se mimo jiné stal v naší

škole jedním z hlavních pilířů výchovy žáků a to zejména zásluhou učitelů a jejich tělovýchovné profílance. V naší škole se sportuje denně a to dokonce dvoufázově. Ranní basketbal od 7.00 pak střídá večerní hra od 19.00 hodin. V to nepočítám povinné hodiny TV. Tyto aktivity již samy o sobě nedávají žákům příliš velký prostor pro „zlobení“, ale naopak je posouvají do role vítězů v řadě okresních přeborů.

Podají-li se nám skloubit vernisáž výstavy i otevření hřiště, bude to pro celou školu, Město i rodičovskou veřejnost nejhezčí dárek pod stromček a mimo jiné i příležitost k setkání a poděkování všem, kteří škole dávají tyto možnosti.

Mgr. Věra Sklenářová
ředitelka školy

ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA BUŠTĚHRAD

60. výročí ZUŠ Buštěhrad 1. února 1950 – 1. února 2010

Základní umělecká škola Buštěhrad slaví v r. 2010 významné výročí 60 let činnosti.

Když zalistujeme v její historii zjistíme, že první pokusy založit v Buštěhradě Hudební školu se objevují již před druhou světovou válkou a ta byla právě příčinou, že škola mohla vzniknout až po válce, kdy došlo ke znovuoživení školství na Kladensku. 1. 2. 1947 zahajuje vyučování Hudební škola v Kladně pod vedením K. V. Vacka. Již 1. 9. 1947 je otevřena pobočka v Unhošti a 1. 2. 1950 začíná pravidelné vyučování v Hudební škole v Buštěhradě i když plnou samostatnost získává až v r. 1957 a první ředitelkou se stává paní Jarmila Naumovičová z Buštěhradu. V r. 1960 vznikají lidové školy umění, které sdružují hudební, výtvarný, taneční a literární – dramatický obor. LŠU Buštěhrad má zatím jen

obor hudební a 35 žáků. Zavádí se obor výtvarný s 18 žáky a v té době má škola kolem 90 žáků a pět pedagogů.

Školu zřizuje město Buštěhrad a to se pro budoucnost školy jeví jako velký vklad.

V r. 1979-80 dochází k umístění školy do budovy proti kostelu, která se postupně uvádí do původního stavu. Od té chvíle začíná nová etapa pro LŠU. Díky vstřícnosti představitelů Buštěhradu a SRPŠ dochází k zprovoznění dalších místností v budově a celková oprava fasády. Škola se rozrůstá o další umělecké obory. Navazuje se na tradici výtvarného oboru a zavádí se obor taneční.

V r. 1994 získala ZUŠ právní subjektivitu a stala se příspěvkovou organizací.

V současné době má škola 251 žáků a další zájemci mají přihlášky v rezervě.

ZUŠ Buštěhrad

foto archiv ZUŠ

V provozu jsou dvě pobočky v Brandýsku a Hřebči. V současné době pracuje v ZUŠ 14 pedagogů včetně ředitele školy, ekonomky a školníkové.

Během každého školního roku ZUŠ pořádá kolem 12 koncertů žáků a stejný počet výstav prací žáků výtvarného oboru. K tomu připočteme koncerty, kde pořadatelem je zastupitelstvo

města Buštěhradu a spoluorganizátorem ZUŠ, kterých bylo od r. 1987 provedeno již 66. Další vystoupení probíhají mimo budovu školy, žáci se úspěšně zúčastňují soutěží v uměleckých oborech vyhlášených MŠMT a řady jiných soutěží vyhlášených různými organizacemi. Na závěr rádi konstatujeme, že podpora zřizovatele města Buštěhradu je příkladná. Nově ustanovená Školská rada ZUŠ pečlivě sleduje dění školy. Všichni, kteří mají zájem o dění v ZUŠ navštěvují koncerty a další vystoupení žáků i učitelů a tak si mohou udělat svůj názor na práci školy.

Program oslav k 60 výročí:

Slavnostní shromáždění významných hostů bývalých i současných učitelů a žáků se bude konat v pondělí 1. února 2010 v 16 hod. v Kulturním středisku.

V 19 hod. bude zahájen Slavnostní koncert v hudebním sále ZUŠ Buštěhrad.

ZUŠ Buštěhrad vydala v listopadu 2009 k 60. výročí kalendář 2010 (výzdoba žáci výtvarného oboru).

V lednu 2010 bude vydán Almanach, kde budou zachyceny jak dějiny školy, tak i všechny koncerty a vystoupení, včetně přehledu všech ředitelů, učitelů a provozních zaměstnanců.

Sledujte www.zusbustehrad.cz

Bohumír Bednář, ředitel školy

PERFECT v Divadle U Hasičů 28. 11. 2009

V srpnu letošního léta oslovil produkční pan Otto Lokaj našeho pana ředitele, zda by nemohla naše škola poskytnout nějaké hudební číslo na benefiční koncert, který připravuje pro společnost ICV. Pan Bednář navrhnul naši skupinu PERFECT. Při dojednávání termínu a podrobností vyšlo najevo, že koncert zaštiťuje a vystoupí na něm paní Eva Pilarová.

Když jsem se to dozvěděl, napadla mne drzá myšlenka nacvičit nějakou její populární píseň a poprosit ji, zda by si s kluky nezaspívala. Pan Lokaj vše zařídil, paní Pilarová souhlasila, nezbývalo než se připravit.

Takovýto koncert, kde se to hudebními osobnostmi jen hemží, obnáší mnohem důkladnější přípravy. Nic se nesmí podcenit, vše musí být nacvičeno na 110 procent, a proto od začátku listopadu kapela zkoušela třikrát týdně včetně víkendů. Repertoár si chlapci zahráli na obou listopadových koncertech ZUŠ, aby si ho vyzkoušeli před publikem, a po poslení zkoušce v pátek 27.11. bylo vše hotovo. Nástroje a aparaturu vezla celkem tři auta, příznivců z Buštěhradu a okolí jelo okolo třiceti.

V sobotu ve 14 hodin jsme přijeli k Divadlu U Hasičů, vše připravili a ozvučili. V 16 hodin přijela paní Pilarová, dohodli jsme aranžmá a dvakrát písničku zkusili. Potom už jsme jen napjatě očekávali příchod diváků. Už v půl páté byl vestibul divadla zaplněn a v 17 hodin, když koncert začal, sedělo v sále přibližně 250 lidí.

Koncert, který uváděl Rudolf Kubík, začal filmem. Ten obsahoval rozhovory s dospívajícími dětmi z dětských domovů, jimž byl výtěžek akce určen. Film byl neveselý. Děti, které neznají rodiče a nevidí ve svém životě žádnou perspektivu, se snaží nemyslet na zítřek. Takové děti pomoc opravdu potřebují. Diváci po zhlédnutí tohoto dokumentu vypadali právem poněkud zaraženě.

Pan Kubík ohlásil naší skupinu a chlapci vstoupili na podium. Napsat, že diváky rozveselili, je slabé slovo. Skupina hrála jako o život a publikum bylo naprosto v šoku. Po první písničce se ozval ohromný aplaus provázený výkřiky „umí!“ a pískotem jako na koncertu některé z hvězd, které se zatím chystaly v zákulisí. Kluci zahráli tak jako ještě nikdy, dali do toho opravdu celé své srdce, bylo radost poslouchat i pohledět. Po předposlední písničce Dynamit, kdy publikum skandovalo potleskem do rytmu, trochu znervozněli, když paní Pilarová nešla. Spustili tedy bez ní domluvenou písničku Kočka není pes. V půlce první sloky diváci spustili potlesk, protože první dáma naší populární hudby přišla k mikrofonu, aby zaspívala druhou sloku písně. Atmosféra v sále sálala pozitivní energií. Po posledních akordech diváci nechtěli kapelu pustit z jeviště.

Benefici se podařilo spustit velice pěkně. Po paní Pilarové na něm vystoupily ještě mnohé další hvězdy například Aleš Brichta, Pavel Šporcl, Jitka Čvančarová, Martha a Tena Elefteriadu, Miriam Kantorková a další.

Koncert uzavřela absolutní legenda naší popmusic paní Yvetta Simonová. Tato dáma zpívá tak, že kterýkoli zpěvák v naší zemi může jen závidět.

Skupina PERFECT rozhodně ostudu neudělala, naopak byli PERFECTNÍ!

Děkujeme rodičům a všem příznivcům za podporu a pomoc.

Petr Vaněk

(Poznámka redakce – o koncertu skupiny Perfect si můžete přečíst i v rubrice Čtenáři nám piší.)

MÁTE PLATNOU ZNÁMKU?

Pro plynuější odbavení si zajistíte rezervaci termínu na www.stk-řepy.cz

Karlovarská 814 - Praha 6 - Řepy
areál Koberce K+K, autosalon Klickožka
pondělí - pátek 7:30 - 17:00 hod.

tel./fax: + 420 226 062 305
mobil: + 420 720 432 396
e-mail: stkrepy@stkrepy.cz

STK Řepy
emise

Buštěhrad sobě

Buštěhradský pivovar v akutním ohrožení

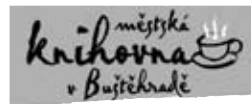
Jestliže jsme se domnívali, že případ buštěhradského pivovaru trochu usíná, a že snad majitel přehodnotil své záměry nebo na ně nemá peníze, bohužel jsme se spletli. V listopadu bylo zahájeno stavební řízení o odstranění stavby. Město Buštěhrad, jenž je účastníkem řízení, může demolici svými námitkami zdržet, nikoliv však vetovat. Firma Level projevila absolutní nezájem o jakékoliv alternativní řešení (nic nepomohlo ani to, že o pivovar se zajímají studenti FA ČVUT – firma by tedy měla zadarmo projekt využití pivovaru). Co se tedy ještě dá pro záchranu udělat?

V září tohoto roku Ministerstvo kultury odmítlo znovu obnovit řízení o prohlášení areálu pivovaru za kulturní památku. Napsali jsme tedy otevřený dopis ministrově kultury, Prof. Václavu Riedlbauchovi. Upozornili jsme v něm na neblahý trend poslední doby, totiž že Ministerstvo kultury, které by mělo – jakožto nejvyšší kulturní instituce našeho státu – ochraňovat kulturní dědictví, a to také proti bezohledným záměrům investorů, toto nečiní, ba naopak se často zdá, že více straní právě investorům. Buštěhradský pivovar není bohužel jediný podobný případ. Žádali jsme tedy ministra, aby v této věci zjednal nápravu, a buštěhradský pivovar byl již konečně zapsán do seznamu nemovitých kulturních památek, což by ho – alespoň prozatím – zachránilo od zkázy. Rovněž jsme dopis rozeslali všem senátorům a dalším institucím. Uvidíme, co bude dál.

Je smutné, že firma, která se v Buštěhradě vyskytuje pár let, a za pár let zase pravděpodobně zmizí z našeho obzoru, by měla pro svůj momentální zisk zničit jednu z hlavních dominant města, který zde – přímo na Náměstí - existuje již několik set let, a který (přes svůj místy nevábný vzhled) představuje pro město obrovský potenciál. Držte palce.

Ing.arch. Daniela Javorčková

MĚSTSKÁ KNIHOVNA V BUŠTĚHRADĚ

Dne 19. 11. 2009 se uskutečnila přednáška cestovatele a fotografa Davida Švejnohy o JAR, Botswaně a Namibii, který se podělil o své zážitky z expedice terénním autem po divokých oblastech kmenů Himbů a Křováků, návštěvě nejvyšších písečných dun světa, kolonii lachtanů a nejjihnějšího cípu Afriky. Jeho fotografie divokých zvířat a obrazy impozantní přírody Afriky zaujaly všechny přítomné, kteří zcela zaplnili sál v restauraci U Bečvářů. Beseda se setkala s velkým zájmem, a proto se plánují další cestovatelské besedy, první již

14. 1. 2010 s cestovatelkou Ilonou Bittnerovou na téma Albánie:

Petra Tůmová při práci foto: archiv D. Čermákové

„Trabantem po Albánii“.

O tom, jak je to s tou „nebezpečnou“ zemí doopravdy! Projekce o právě objevené destinaci - země moře, hor a divokých řek, římských ruin a středověkých zřícenin, mešit a kostelů a hlavně pohostinných lidech. O cestování nejspolehlivějším vozítkem a dobrodružstvích na albánských silnicích.

Dne 26. 11. 2009 uspořádala knihovna ve spolupráci s Domovem s pečovatelskou službou ukázkou kosmetického ošetření pleti. Do tajů masáží, orientální depilace a úpravy vizáže zasvětila přítomné kosmetička Petra Tůmová.

Posední akce, která se uskutečnila v tomto roce, bylo povídání o knížkách a zajímavých autorech se

Přednáška o Africe foto: archiv D. Čermákové

David Švejnoha foto: archiv D. Čermákové

Slávkou Kopeckou, nakladatelkou, která vyrostla u nás v Buštěhradě. P. Kopecká vyprávěla o svých pracovních láskách - J. Sovákovi, Vl. Brodském, L. Hermannové, J. Bohdalové, K. Gottovi a mnohých dalších. Účastníci besedy si mohly za příznivé ceny koupit velmi pěkné knížky z produkce nakladatelství. Příští rok se budeme těšit na další setkání.

Slávka Kopecká foto: archiv D. Čermákové

Na závěr chci popřát všem věrným čtenářům a návštěvníkům knihovny a akcí, které knihovna pořádá, veselé prožití vánočních svátků a všechno dobré do nového roku.

Těším se na další setkávání s Vámi.

Vaše knihovnice D. Čermáková

JUNÁK BUŠTĚHRAD

Jak jsme se bavili v Junáku Buštěhrad v roce 2009

Skaut je celosvětová organizace, která má i v Buštěhradě své místo. Často se stává tradicí i v rodinách členů - cho-

a jejím vrcholem je letní prázdninový tábor na Střele. Během této doby je dostatek času naučit se novým věcem,

republiky dne 28. října, na rozsvícení vánočního stromu a pomáháme na dalších akcích. Naší milou povinností je také stání čestné stráže u hrobu popravených lidických mužů při výročí vypálení Lidic. Jde o tradici trvající od konce druhé světové války. Tehdy jsme získali i naše přízvisko „Stráž Lidic“. Je to také příležitost pro nás, seznámit naše děti s historií České republiky a učit je vážit si naší země.

Po většinu roku se děti schází pravidelně jednou týdně na svých oddílových schůzkách. Buštěhradská sokolovna tak bývá během týdne, vždy na dvě hodiny odpoledne, plná dětí. A jak taková schůzka vypadá? Většinou je rozdělená do několika částí, během kterých si děti hrají nebo se něčemu učí. Často chodí ven do okolí nebo si „protáhnou tělo“ do tělocvičny, během zimy nebo špatného počasí zůstávají v klubovně, učí se morseovku, uzlování nebo něco vyrábí či pracují se Skautskou stezkou, průvodcem, který děti učí různým dovednostem. Činnosti jsou přizpůsobené věku dětí, protože například naše nejmenší Liščata často ještě neumí psát.

V současnosti má Junák pět oddílů. Dva z nich jsou smíšené – Medvídci a Liščata. Oba sdružují kluky a holky, Liščata od 5 do 7 let, Medvídci od 7 do 10 let. Dále má jeden dívčí oddíl – Berušky, kam chodí holky od 9 do 13 let, a dva chlapecké – Vlky a Zálesáky. Vlčům je

Výlet Berušek a Zálesáků do Prahy 17. 11. 2009

foto: archiv Junák

dili do něj naši sourozenci, známí i naše rodiče. Místní si už zvykli nás vídat na veřejnosti v krojích, ale poznají nás od ostatních i bez něj na ulici. V ničem se navenek nelišíme, to, co nás spojuje, je láska k přírodě, lidem a našemu městu.

Ačkoli začátek nového roku bývá přelomem, kdy se lidé zamýšlí nad uplynulou dobou a do následujícího roku si plánují nové věci, skauti mají rytmus trochu jiný. Svou činnost začínají v září

aby si je pak děti mohly vyzkoušet samy v praxi, když se vydají do přírody a musí se o sebe postarat.

Přestože tábor je nejdůležitější událostí roku, pro většinu lidí jsou známější například pálení čarodějnic, dětský den, zimní maškarní karneval nebo další akce pořádané skauty. Vedle našeho města však Junák Buštěhrad aktivně spolupracuje i se svou sousední obcí. V Lidicích se podílíme na oslavách výročí

mezi 11 a 13 lety a Zálesákům, našim nejstarším, mezi 14 a 16 roky. Tento oddíl už nevede pravidelné schůzky a přešel do tzv. roverského oddílu, jehož členové budou v září 2010 otevírat nový oddíl Zálesáků pro kluky od 6 let.

Většina dětí navštěvuje svůj oddíl od malička a vyrůstá se svými kamarády a spolužáky, není ale výjimkou se přidat k oddílu později. Na to, začít se skautingem, není nikdy pozdě, což dokazují naši nejstarší členové - Old skauti.

Kromě pravidelných schůzek si každý oddíl organizuje své jedno či vícedenní výpravy. Od vyjíždky na kolech, návštěvy muzea či kina až po pěší výpravy. Některé oddíly mají svá oblíbená místa, kam se rádi vrací, některé raději jezdí na nová, například Vlci jezdí tradičně o vánočních svátcích na týden

do Krkonoš, Zálesáci v létě pořádají putovní tábory. Někdy se na výpravu vydá více oddílů dohromady, jako letos Berušky se Zálesáky, kteří 17. listopadu navštívili výstavu v Praze.

Společně pak jezdíme na závody – Svojsíkův závod a Závod vlčat a světlušek, kterých se účastní skauti z celé republiky. Každý rok je některá místní organizace pořádá pro skauty z jejich okresu. Tento rok jsme my organizovali základní kolo Svojsíkovy závodu. Vedoucí připravili závod, který se běžel v Lidicích a účastnilo se ho 9 družin, z toho 3 z Buštěhradu (Vlci, Zálesáci, Berušky). Na dvanácti stanovištích děti plnily praktické úkoly, jako stavění přístřešku, určování azimutů, jízdu na lodkách, také psaly historický test nebo cvičně ošetřovaly zranění a podávali

první pomoc. Novinkou letos bylo vyhledávání informací na internetu.

Fotky z našich akcí pravidelně vyvěšujeme na skautské nástěnce u Macíků nebo na webových stránkách jednotlivých oddílů: Medvídci (www.medvidcibustehrad.webnode.cz), Vlci (www.strazlidicvlcata.wz.cz) a Berušky (www.berusky-bustehrad.webz.cz). Zájemci o nově otevřený oddíl Zálesáků se mohou hlásit Tomáši „Havranu“ Skálovi na tel. 608 380 386.

Děkujeme všem dětem, rodičům, příznivcům a bývalým skautům za podporu a těšíme se na setkání na dalších akcích. Rádi vás přivítáme v lednu 2010 na dětském karnevalu! Bližší informace uvedeme na pozvánkách, které budou vyvěšeny po vánočních svátcích!

Vladimíra Koucká, Berušky

DPS BUŠTĚHRAD

Ohlédnutí za rokem 2009 v Pečovatelské službě

Na konci každého roku je zvykem se ohlédnout co nám uplynulé období přineslo. Sociální služby všeobecně prožívají období velkých, dalo by se říci převratných, změn. Ani Buštěhrad nezůstává stranou, pečovatelskou službu již třetí rok poskytujeme na širším území v okolí Buštěhradu. Jsou to hlavně obce, které mají na dosažení pečovatelských služeb z větších měst daleko. Na prvním místě jsou však vždy obyvatelé Buštěhradu, kteří se již naučili neobávat se požádat nás o pomoc.

V roce 2009 jsme poskytovali pečovatelskou službu 49 klientům v obcích Buštěhrad, Hřebeč, Běloky, Velké Přítočno. Oproti loňskému roku se zvýšil počet buštěhradských klientů, kteří využívají našich pečovatelských služeb o 7%.

Rozšířili jsme nabídku aktivizačních programů nejen pro obyvatele DPS, ale také pro seniory, kteří žijí ve svých domovech. Nabídku aktivit si nyní můžete přečíst na vývěsce napravo od vchodu do DPS nebo můžeme klientům nabídnout kopii plánu akcí na každý měsíc.

Aktivita, které seniorům nabízíme, se konají ve společenské místnosti DPS (bývalá jídelna). Klienti si mohou vybrat z těchto programů: k velmi oblíbeným patří každý týden zdravotní cvičení, jednou měsíčně trénink paměti, dále ruční práce, společenské hry (tradiční turnaj

v Člověče nezlob se nebo v žolíkách, nově hrajeme turnaj v šípkách apod.). Kapacita je bohužel omezena velikostí místnosti, ale do budoucna plánujeme rozšíření společenských prostor v DPS Buštěhrad, které by nám umožnili scházet se ve větším počtu. Práce na projektu

DPS v roce 2009

foto: archiv DPS

jsou již zahájeny, otázkou budou jako vždy peníze.

V letošním roce jsme díky nabídkám paní Čermákové navázali spolupráci s knihovnou. Paní knihovnice nám zajišťuje pro naše klienty knihy podle jejich výběru. Každý měsíc se koná posezení při kávě u knihy. Paní Čermáková nás seznamuje s nabídkou knih buštěhradské knihovny a vždy přinese knihu zajímavých povídek, které společně čteme. Aby i ti klienti, jimž už zrak tak dobře neslouží měli možnost poslechnout si své oblíbené příběhy. Klienti se na oplátku při některých ručních pra-

prodejních výstav (vánočních a velikonocních) v lidické Oáze. Obyvatelé DPS změřili své síly ve sportovních kláních na olympiádě domovů s pečovatelskou službou v Chlumci u Ústí nad Labem.

V rámci celorepublikového týdne sociálních služeb jsme uspořádali den otevřených dveří.

Uskutečnili jsme dva výlety – na novodobý hrad v nedalekém Červeném újezdě spojený s prohlídkou chýňského pivovaru a výlet do zámeckého parku ve Veltrusích. Díky sponzorskému daru od p. Kadlecové mohli klienti DPS absolvovat léčebnou kúru v solné jeskyni.

DPS v roce 2009

foto: archiv DPS

cích věnují vyrábění drobností pro akce pořádané knihovnou.

Pokračuje spolupráce se školní družinou – děkujeme paní družinářce Holeyšovské, že nás s dětmi obohatili zajímavými nápady a zážitky ze společného tvoření.

Děkujeme dětem a pedagogům ze Základní a mateřské školy a Základní umělecké školy, kteří přicházejí příjemně sváteční čas obyvatelům DPS. Poděkování patří nejen pedagogům, ale všem, kteří s námi po celý rok spolupracují.

Letos jsme se s klienty poprvé zúčastnili střeďočeské výstavy prací seniorů v Lysé nad Labem – dočetli jste se v milých číslech BZ. Také se účastníme

Pořízení druhého auta v letošním roce umožnilo rozšířit naše možnosti v poskytování služeb spojených s dopravou klientů.

Na konci letošního roku s námi ukončí dlouholetou spolupráci masér pan Jaroslav Burgr, který pracoval v DPS Buštěhrad od jejího začátku ke spokojenosti klientů DPS, ale i všech občanů, kteří jeho služeb po celou dobu využívali. Za jeho práci mu ze srdce děkujeme a v jeho dalším pracovním i soukromém životě přejeme spoustu radosti a úspěchů.

Naším klientům a všem čtenářům přejeme příjemné prožití vánočních svátků. Kolektiv DPS Buštěhrad.

Bc. Irena Janská, Stanislava Šumná

...jsme tak trochu pozapomněli na jedno zajímavé výročí? Před sedmdesáti lety zahájilo Československo – tehdy jedna z deseti nejrozvinutějších zemí světa – stavbu dálnice (dnes D1) z Prahy do Podkarpatské Rusi. Studie a plány této „v pořadí druhé skutečné dálnice na světě“ (tu první nechal v Německu stavět Hitler asi rok po nástupu k moci) zadal zpracovat (na vlastní náklady!) podnikatel Baťa již v roce 1937 a 2. 5. 1939 se začalo se stavbou u Průhonic. Došlo však ke ztrátám pohraničních území a Slovensko se osamostatnilo, takže se dále počítalo s jejím vedením pouze ke slovenským hranicím. Takzvaná „Protektorátní dálnice“ má právě dokončený 73. kilometr, když je její budování zastaveno (vzhledem k válečnému vývoji v roce 1942). Mezitím se ještě staví malé fragmenty dalších plánovaných dálnic: „Exteritoriální“ (Wrocław–Vídeň), „Sudetské“ (Německo–Cheb–Karlovy Vary–Lovosice–Liberec–Německo) a tzv. „Pražského dálničního okruhu“ (!). Po válce se však pokračuje jen „v Protektorátní dálnici“, a to opět směrem na připojené Slovensko (Podkarpatskou Rus bohužel zabrali Rusové). V roce 1950 je však stavba znovu zastavena, s odůvodněním, že pro malý provoz by byla zbytečným přepychem. Pokračování se dočká až roku 1967. Úsek do Brna je dokončen v roce 1980 a následně stavba pokročila až za hranice směrem ku Bratislavě. /Pro zajímavost: Vůbec první přímou dálkovou silnici dal postavit římský cenzor Appius Claudius kolem roku 312 p.n.l. v délce 195 km (Via Appia). Antičtí Římané postavili ve své době vůbec nejrozsáhlejší systém komunikací o neuvěřitelné délce 150000 km!/
...areál buštěhradského zámku byl v dávných dobách napájen vodou

vedenou dubovým potrubím ze Dříně? Původní ves Dřín (zanikla r.1430) stávala jižně od dnešního kostelíka Sv. Jana a byla situována okolo pramene zvaného Limburna. V tomto údolíčku předkřídového reliéfu (Žebra) se výhodně stékají spodní vody z okolí. Na místě pramene byla postavena jímka s přepadem, jedna z nejstarších studní na Kladensku (Škorpil). Odtékající voda byla později zachytávána do malého rybníka, z něhož byl m.j. napájen i buštěhradský zámek a statek. Vodovod byl používán ještě koncem devatenáctého století a později z něho prý byla napájena jen kašna.

...se před 130 léty narodil slavný zápasník, mistr Evropy v řeckořímském zápase Gustav Frištenský. Podle zápisů pana Bárty, se kterými Vás budeme postupně seznamovat v příštích číslech, vystupoval v r. 1934 i na Buštěhradě?

...se Mateřské centrum Pelíšek na konci listopadu úspěšně prezentovalo na regionálním setkání mateřských center v Lánech a víte, že takto dobře fungujících mateřských center není moc?

...se na Buštěhradě kromě svatomartinského vína a svatomartinské husy „konzumuje“ i svatomartinský lampiónový průvod?

Poděkování

Vážená redakce Buštěhradského zpravodaje, chtěla bych Vaší cestou poděkovat ředitelce paní Stanislavě Šumné, pečovatelkám Simoně Horníčkové, Miroslavě Kuthanové, Helence Bleskové a sociální pracovníci Ireně Jánské za péči a ochotu, jak se o nás všechny starají při jejich náročném práci. Mají pro nás všechny vlídné slovo a povzbuzení.

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

Vítání občánků

Redakční rada se touto cestou omlouvá všem rodičům a jejich ratolestem, jejichž fotka z vítání občánků byla v minulém čísle vytištěna s chybnými popisky. Fotku proto otiskujeme ještě jednou.

Zleva: Vít Marek, Marianna Mrkvičková, Jan Kaiml, Matyáš Komárek, Jakub Švejtkovský a Jakub Beránek
foto: J. Pergl

V úterý 1. prosince 2009 jsme uvítali do života další nově narozené občánky. Rodičům přejeme hodně radosti z jejich dětí.

Zleva: Valérie Říhová, Daniel Víšek, Alžběta Svobodová, Jakub Ježek, Alena Semrádová, Maya Reist, Martin Fiedler, Ondřej Liška, Adrian Bouchal a Marian Fila.
foto: J. Pergl

Za celou DPS přeje jim mnoho zdraví, štěstí a dobrou pohodu v jejich osobním životě v roce 2010

Voršila Hubená

Vzpomínáme

Dne 30. 12. 2009 uplyne 15 let od úmrtí mého manžela Zdeňka Rákose, kdo jste ho znali, vzpomeňte s námi.

Marie Rákosová s rodinou

PAMÁTNÍK LIDICE

Dvě vernisáže v Památníku Lidice

Ve středu 18. 11. 2009 byla otevřena ve výstavní síni Pod Tribunou výstava Pocta Marii Uchytilové, která přibližuje život a dílo sochařky a medailérky Marie Uchytilové (1924-1989), autorky Pomníku dětských obětí války, který stojí na pietním území Lidic a také sochy Lidická matka, která je umístěna v Kladně na které se sešlo více než 100 hostů.

Vernisáž výstavy zahájil hrou na flétnu 10 letý pravnuke Marie Uchytilové Martin Klán. Po přivítání všech návštěvníků ředitelem Památníku Lidice JUDr. Miloušem Červenclem pronesl úvodní slovo 1. náměstek ministra kultury JUDr. František Mikeš. Odborného slova se ujala PhDr. Irena Bukačová, ředitelka Muzea a galerie Severního Plzeňska v Mariánské Týnici, které díla Marie Uchytilové do expozice zapůjčilo a pplk. PhDr. Eduard Stehlík, vojenský historik, který hovořil

o vztahu Marie Uchytilové k Lidicím.

Slavnostní atmosféru doplnila herečka Táňa Fischerová, která přednesla báseň Marie Uchytilové – Dokud jsou na světě ještě otevřené dveře a také autentická nahrávka hlasu paní Uchytilové, která byla pořízena jen 2 dny před její smrtí v roce 1989. Po ukončení této části slavnostně přestříhli 1. náměstek ministra MK ČR JUDr. František Mikeš, PhDr. Irena Bukačová, pplk. PhDr. Eduard Stehlík a dcera paní Uchytilové Sylvia Klánová pásku a výstava této významné sochařky a medailérky byla otevřena.

Marie Zabranská hovoří s Táňou Fischerovou
foto: archiv Památníku Lidice

Pásku přestříhli 1. náměstek MK ČR František Mikeš, Eduard Stehlík a Sylvie Klanová
foto: archiv Památníku Lidice

Ve výstavě je možné shlédnout filmy o Marii Uchytilové. Výstavu doprovází dílny pro děti.

Ve stejný den byla také otevřena v Lidické galerii výstava Pocta Adolfu Záborskému, která přibližuje dílo malíře a ilustrátora Adolfa Záborského (1909-1981), na jejímž otevření se sešlo více než 70 hostů.

Vernisáž výstavy zahájil skladbou Leoše Janáčka Po zarostlém chodníčku Marcel Javorček. Po přivítání všech návštěvníků ředitelem Památníku Lidice JUDr. Miloušem Červenclem a kurátorkou výstavy Mgr. Ivonou

Kasalickou, se odborného slova ujala Doc. PhDr. Věra Beranová, CSc., která přiblížila život a dílo Adolfa Záborského a představila jednotlivé soubory kreseb a ilustrací, které výstava představuje.

Slavnostní atmosféru doplnila herečka Táňa Fischerová, která přednesla úryvek z knihy Ivana Olbrachta – Ze starých letopisů, osobní vzpomínkou obohatila vernisáž i jeho manželka akad. mal. Marie Zabranská. Závěr vernisáže opět patřil Marcelovi Javorčekovi se skladbou Leoše Janáčka, malé občerstvení připravili žáci Střední hotelové školy v Kladně.

Návštěvníci výstavy mohou shlédnout televizní dokument o Adolfovi Záborském Malíř milovaný z roku 1981. Výstavu doprovází dílny pro děti.

Ivona Kasalická, vedoucí Lidické galerie

AKADEMICKÁ SOCHAŘKA MARIE UCHYTILOVÁ A LIDICE

Psát o vztahu Marie Uchytlové k Lidicím bez toho, abych se já osobně vyznal ze svého vztahu k ní a jejímu dílu, není možné. Byl to totiž právě její „Památník dětských obětí války“, co mě před mnoha lety zaujalo, donutilo mne zamyslet se nad tím, co se v Lidicích onoho osudného červnového dne dvaatřicátého roku odehrálo a co mě s odstupem mnoha let do Lidic přivedlo. Na počátku sedmdesátých let jsem totiž jako malý chlapec narazil v kterejší dětském časopise na článek o sochařce a o pomníku, na kterém začala pracovat. Pomníku tvořeném 82 dětskými postavami, postavami lidických dětí, které nacisté nemilosrdně zavraždili v Chelmnu 2. července 1942. Dodnes si dobře vzpomínám, jak mě tehdy šokovalo, že se někdo pouští do takového díla, do památníku, který budou tvořit sochy více než osmdesáti dětí. Bylo to pro mě naprosto nepředstavitelné. Právě v té době jsem často modelářil a věděl jsem, co práce a úsilí mi dá dokončit jeden jediný malý model. A tady chce někdo vytvořit osmdesát dva dětských postav! Říkal jsem si, to není možné, vždyť to je pro jednoho člověka práce na celý život. Nedovedl jsem si představit, že by mohl existovat někdo, kdo by obětoval vlastní život tomu, aby vytvořil pomník dětem. Když si však na tyto okamžiky vzpomínám, uvědomuji si zajímavou věc, a sice to, že jsem ani na chvíli nezapochoyboval, že Marie Uchytlová své dílo dokončí. Asi to byl způsob jejího vyjadřování, její nadšení a zápal, které byly znát z každého jejího slova, že mi bylo i jako malému chlapci jasné, že se do vytvoření pomníku pustila mimořádná žena, která naprosto přesně ví, co chce, a žádné překážky jí nebudou dost velké na to, aby je nepřekonal.

Schovával jsem si od té doby každický článek, který o pomníku a jeho vzniku vyšel a dostal se mi do rukou. Těšil jsem se z každé další dokončené sochy, nemohl jsem se dočkat toho, až pomník konečně spatřím. Čas však nemilosrdně plynul. Roky ubíhaly, přišly jiné starosti, z žáka základní školy se stal student gymnázia, následovalo studium na filozofické fakultě a já na pomník tak trochu zapomněl. Marie Uchytlová na něm ve stejné době pracovala. Rok za rokem, bez oddechu, tisíce a tisíce hodin. Úkol, který na sebe vzala, byl skutečně nadlidský. Vytvořit dvaosmdesát dětských soch v nadživotní velikosti jí trvalo dvě desetiletí, naplněná dennodenní prací. Od raních hodin do hluboké noci. Desetitisíce hodin bez odpočinku, bez chvilky volna, bez oddechu. Často i bez spánku a jídla. S každou dokončovanou sochou vždy znovu a znovu prožívala její osud i děsivou smrt. Současně s pomníkem navíc vytvořila rovněž jednu z nejpůsobivějších soch, jaké jsem kdy viděl – „Lidickou matku“ – a hned tři medaile s tematikou Lidic. Nejznámější z nich vznikla v roce 1973. Je opět věnována památce lidických dětí. Ne však 82, ale 94. Ke dvaosmdesáti udušeným v plynovém autě v Chelmnu totiž tentokrát připojila i šest dětí narozených po tragédii Lidic a následně zavražděných a šest chlapců mladších šestnácti let, kteří byli zastřeleni společně s dospělými muži.

Ateliér Marie Uchytlové navštívily desetitisíce lidí z celého světa. Spontánně se začaly sbírat finanční prostředky na realizaci památníku, který již tehdy nesmazatelným dojmem zapůsobil na každého, kdo ho spatřil. Přesto, či snad právě proto, závist a nepochopení realizaci pomníku neustále odsouvaly. Nepomohly ani přímlyvy lidických žen, jež si autorku i její dílo zamilovaly. V březnu 1989 Marie Uchytlová pomník

v sádře konečně dokončila, a protože z vybraných finančních darů nikdy nic nedostala, nechala tři první sochy odlít do bronzu ze svých vlastních úspor. Zdrce na nespravedlností, lhostejností a cynickým nezájmem tehdy s hořkostí hovoří o tom, že jsou lidické děti vražděny podruhé, tentokrát však doma... Krátce poté – 16. listopadu 1989 – nečekaně umírá. Svě životní dílo umístěné v Lidicích tak spatřila jen ve svých vlastních představách...

O smrti Marie Uchytlové jsem se dozvěděl teprve v létě 1990. Ta zpráva se na veřejnost dostala jen jakoby náhodou, s velkým zpožděním. Zabolelo to. Má první myšlenka patřila pomníku. Řekl jsem si, že je to hrozné, že po tolika letech práce nakonec v Lidicích nebude. Naštěstí jsem se mýlil. Po autorčině smrti začali její nejbližší bojovat o jeho odlití do bronzu. I oni se však museli potýkat s celou řadou takřka neřešitelných problémů. Po listopadu 1989 se navíc v Lidicích mnohé změnilo. Zpočátku bohužel k horšímu. Vzhledem knávštěvám vysokých představitelů bývalého režimu a ke komunistické propagandě, jež se Lidic v uplynulých desetiletích necitlivě zmocnila, vnímala bohužel nemalá část české veřejnosti Lidice neprávem jako jakousi prominentní komunistickou ves. To se zákonitě muselo v jejich dalších osudech odrazit, a bohužel se tak skutečně i stalo. Politici i lidé ztratili o Lidice zájem. Obec se začala potýkat s nedostatkem finančních prostředků, o památník se nikdo nestaral, lidický růžový sad zpustl. Usilovat za této situace o realizaci pomníku bylo takřka nadlidským úkolem. Přesto nakonec vše dobře dopadlo. Sochy byly postupně odlévány do bronzu a instalovány v Lidicích. Posledních sedm dětských postav bylo odhaleno v roce 2000. Konečně se tak naplnila slova autorky, jež pronesla při dokončení

poslední sochy na jaře roku 1989: „Vracím ve jménu míru 82 dětí národa na jejich rodnou pláň jako varující symbol miliónů zavražděných dětí v nesmyslných válkách lidstva.“

Nedlouho poté, co byla na pietním území osazena poslední socha, jsem k pomníku přivedl své děti. Dobře si na tu chvíli vzpomínám. Byla zima, pod nohama nám pokřupával zmrzlý sníh, od úst nám stoupala pára a my jsme přes pustou lidickou pláň mířili ke skupině dětských postav hledících do údolí, kde kdysi stávaly Lidice. Jak jsme se postupně blížili, dcery ztichly a zvědavě pokukovaly po dětských tvářích,

kteří se před námi objevily. „Tati, proč jsou tady ty děti?“ Snažím se odpovědět, pečlivě volím slova, abych to, co se zde odehrálo, přiblížil i té mladší tak, aby to pochopila. I když popravdě řečeno to, co se v Lidicích stalo, normálně uvažující člověk pochopit nedokáže, rozum se vzpírá tomu uvěřit. Další otázka šlehne jako rána bičem: „A proč těm dětem ublížili?“ Pokouším se o vysvětlení. S jednoduchou odpovědí se dcery nesmiřují. Další otázky se jen sypou: „A to jim zabili i tatínky? A co se stalo s maminkami? A proč se to všechno stalo? Kdo to byl schopen udělat?“ Mluvíme dlouho. Začíná se

stmívat, už musíme jít domů. Ujdeme několik kroků, mladší dcera se otáčí, zamává mlčícím dětem, obrátí se na mě a povídá: „Tati, až sem půjdeme příště, přineseme jim nějaké hračky, ať jim není smutno.“

Marie Uchytlová měla pravdu. Její „Památník dětským obětem války“ hovoří ke všem lidem světa bez ohledu na jejich věk a národnost. Nepotřebuje tlumočníka, hluboce zapůsobí na každého. Hluboce se skláním jak před tím, co vykonala, tak před ní samotnou...

Pplk. PhDr. Eduard Stehlík
historik, autor publikace Lidice, příběh české vsi

PŘIJĎTE NA VÝSTAVY DO PAMÁTNÍKU LIDICE

MUZEUM:

Otevřeno: duben – říjen denně 9-18 h,
listopad – únor denně 9-16 h, březen
denně 9-17 h.

- Muzeum – stálá expozice
A NEVINNÍ BYLI VINNÍ
- Výstavní síň In Memoriam –
putovní výstava **LEŽÁKY** od 1. 11.
2009 do 28. 2. 2010
- Výstavní síň Pod Tribunou – výstava
POCTA MARIÍ UCHYTILOVÉ
od 19. 11. 2009 do 14. 3. 2010

LIDICKÁ GALERIE:

Otevřeno: březen – říjen denně 10-17
h, listopad – únor denně 10-16 h.

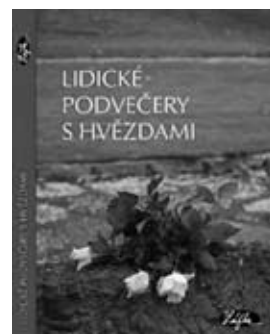
- přízemí – stálá expozice výtvar-
ného umění – **LIDICKÁ SBÍRKA**
- 1. patro – výstava
POCTA ADOLFU ZÁBRANSKÉMU
od 19. 11. 2009 do 2. 5. 2010

Nové publikace Památníku Lidice

LIDICKÉ PODVEČERY S HVĚZDAMI - kolektiv autorů

V této knize čtenář nalezne záznamy vzácných setkání publika se zajímavými lidmi, většinou tvůrci či těmi, kdož ve své profesi vynikli. Písemná svědectví nedokážou přesně zachytit atmosféru jednotlivých večerů v sálku Lidické galerie, ale i tak jsou osvěžujícím „podáním ruky a pohlazením po duši“. Jsou inspirací a zároveň dokladem, že dnešní Lidice žijí nejen minulostí, ale i současností.

Vydal: Památník Lidice, nakladatelství Slávka Kopecká
2009, 219 s., 199 Kč

LÁSKA A SMRT NA POTOCE LEŽÁK - Přemysl Veverka

„Kniha, kterou právě otvíráte, není historickou prací ani literaturou faktu, nýbrž přináší fiktivní příběh inspirovaný ležáckými událostmi a jednáním lidí, kteří je vytvářeli. Nezaznamenávám tedy, co se opravdu stalo, ale vyprávím, co se v rámci daných dějinných reálií stát mohlo, jak to ostatně odpovídá žánru historické prózy. Když jsem Lásku a smrt na potoce Ležák psal, přál jsem si – a bylo to mou ctížádostí – aby postavy tohoto románu, které skutečně žily a nesou svá pravá jména, zprostředkovaly spolu s postavami smyšlenými obraz několika měsíců onoho trýznivého roku 1942. Tento obraz se rodil v líbezném ležáckém údolí, jeho okolí a na Pardubicku nejen díky vyhraněnému vlasteneckému citění a statečnosti poctivých Čechů, ale i jejich lidských osudů,“ píše v úvodu své nové knihy Přemysl Veverka.

Vydal: Památník Lidice, nakladatelství Vega, 200 s., 199 Kč

PRŮŘEZOVÝ KATALOG MEZINÁRODNÍ DĚTSKÉ VÝTVARNÉ VÝSTAVY 1967 – 2009

Tato výjimečná publikace představuje jednu z největších a nejstarších dětských mezinárodních výtvarných výstav na světě a vzdává hold všem organizátorům a zúčastněným organizacím, které nad výstavou po celou dobu její existence držely a drží ochrannou ruku. Najdete v ní reprodukce více než 150 vítězných výtvarných prací dětí z České republiky i ze 44 zemí světa, obrazovou část doplňuje historie výstavy i její harmonogram, vyznání kurátorů výstavy a předsedy odborné poroty a katalogový seznam všech ročníků včetně plakátů, informací o počtu zúčastněných dětí a výstavách v zahraničí.

Vydal: Památník Lidice, nakladatelství Vega, 100 s., 290 Kč

POCTA MARIÍ UCHYTILOVÉ

V rámci uspořádání výstavy Pocta Marii Uchytlové vydal Památník Lidice stejnojmennou publikaci, která přiblíží život a dílo sochařky a medailérky akademické sochařky Marie Uchytlové (1924 – 1989), autorky Památníku dětských obětí války, od jejíž smrti uplyne letos v listopadu 20 let. Útlá knížka si neklade za cíl být odbornou a obsáhlou monografií o autorce, je především vzpomínkou na tuto významnou ženu a vzdává hold její práci, kterou Marie Uchytlová nejen Lidicím a lidickým matkám věnovala. Brožura přibližuje autorku skrze vzpomínky její dcery Sylvie Klánové, která již od útlého dětství práci své maminky sledovala a obdivovala. Autorem druhého příspěvku připomínající vztah Marie Uchytlové k Lidicím je historik Eduard Stehlík, autor publikací o Lidicích i mnoha výstav s touto tematikou. Závěrečný text ředitelky Muzea a galerie severního Plzeňska v Mariánské Týnici Ireny Bukačové shrnuje život a dílo umělkyně a neopomíná ani seznam uspořádaných výstav, získaných cen a nerealizovaných prací autorky.

Vydal: Památník Lidice, nakladatelství Vega 2009, 32 s., 40 Kč

Všechny uvedné publikace můžete zakoupit v Památníku Lidice (v muzeu a v Lidické galerii), v NKP Ležáky nebo ji lze objednat na dobírku.

IK

Přehled kulturních představení Památníku Lidice připravovaných v rámci "Lidických zimních večerů"

16. 12. 2009 od 18⁰⁰ hod.

Vánoční koncert Komorního orchestru a Smyčcového souboru ZUŠ Na Popelce spojený s krtem knihy Př. Veverky „Láska a smrt na potoce Ležák“

hostem večera sopránistka Marta Hanfová, ukázky z knihy čte Josef Somr, večerem provází Marek Veselý, úvodní slovo dr. Karel Richter

5. 1. 2010 od 18⁰⁰ hod.

Křeslo pro Jiřího Suchého

večerem provází Robert Tamchyna, klavír Jiří Svoboda

12. 1. 2010 od 18⁰⁰ hod.

Křeslo pro botanika Václava Větvíčku

večerem provází Robert Tamchyna, klavír Martin Fila

13. 1. 2010 od 18⁰⁰ hod.

Malý princ

převzaté představení divadla Viola;

účinkují: Daniela Kolářová, Tomáš Pavelka

18. 1. 2010 od 18⁰⁰ hod.

Křeslo pro Jiřího Grygara

večerem provází Robert Tamchyna, klavír Martin Fila

28. 1. 2010 od 18⁰⁰ hod.

Křeslo pro redaktora a spisovatele Jana Petránka

večerem provází Robert Tamchyna, klavír Marcel Javorček

2. 2. 2010 od 18⁰⁰ hod.

Josef Vejvoda TRIO a host – jazzový koncert

Účinkují: Josef Vejvoda-bicí, Kryštof Marek-piano, Ondřej Štajnochr-kontrabas, Marcel Bár-saxofony

11. 2. 2010 od 18⁰⁰ hod.

Trio Siraels

Účinkují: Pavlína Senič-soprán, Lada Jirásková-klavír a Jitka Hosprovdá-violu

15. 2. 2010 od 18⁰⁰ hod.

Křeslo pro Václava Cílka – geologa, klimatologa, spisovatele

večerem provází Robert Tamchyna, klavír Marcel Javorček

19. 2. 2010 od 18⁰⁰ hod. (dopolední představení pro studenty od 11⁰⁰ hodin)

Konference ve Wannsee

Převzaté divadelní představení Činoherního studia Ústí nad Labem

Ještě není známé přesné datum - únor 2010 od 18⁰⁰ hod.

Křeslo pro herečku Lilian Malkinu

večerem provází Robert Tamchyna, klavír

Ještě není známé přesné datum - únor 2010 od 18⁰⁰ hod.

Malý princ

převzaté představení divadla Viola

účinkují: Daniela Kolářová, Tomáš Pavelka

23. 2. 2010 od 18⁰⁰ hod.

Mistři italského baroka – pocta A.Vivaldimu

Účinkují: Lyra da camera - Johana Rosická - soprán, Jitka Navrátilová – cembalo, Kateřina Chudobová- flétna, Bledar Zajmi - violoncello

Cyklus koncertů sopranistky Marty Hanfové - „OD RUSALKY K ČARDÁŠI“

4. 3. 2010 od 18⁰⁰ hod.

1. Koncert Marty Hanfové -

Dvořák není jenom Rusalka

Účinkují: Marta Hanfová - soprán, hosté... , večerem provází Marek Veselý

18. 3. 2010 od 18⁰⁰ hod.

2. Koncert Marty Hanfové -

Tragické osudy v notách (Verdi, Puccini)

Účinkují: Marta Hanfová - soprán, hosté... , večerem provází Marek Veselý

1. 4. 2010 od 18⁰⁰ hod.

3. Koncert Marty Hanfové -

Pletky vídeňské operetky

Účinkují: Marta Hanfová - soprán, hosté... , večerem provází Marek Veselý

Vstupenky a předplatné na kulturní akce je možno zakoupit v recepci Lidické galerie. Cena vstupného je 70 Kč, pokud není uvedeno jinak. Cena předplatného je 800 Kč s platností do 03/2010. Místa je nutno rezervovat 3 dny před představením. Změna programu vyhrazena.

Kontakt: Památník Lidice, Tokajická 152, 273 54 Lidice;
tel.: 312 253 063, 312 253 702;
e-mail: lidice@lidice-memorial.cz

www.lidice-memorial.cz

ČTENÁŘI NÁM PÍŠÍ

Chodníkový zákon

Sníh je na spadnutí, Martin na koni číhá za humny, hrabadla a metadla se už nedočkavě třesou na první studenou nadílku. S prvním sněhem však přicházejí i první starosti: co s ním a kam s ním, ale hlavně, kdo to bude dělat. Řeklo by se, že: „se to mohlo nechat tak, jak to bylo za komunistů“, ne? Každý si zametal před svým domem a o zbytek se postarala obec. Na vše pak dohlíželi přísní muži v šedých stejnokrojích... a byl pokoj... a taky klid na práci.

Takzvaný „nový chodníkový zákon“ přinesl kupu nejasností, když stanovil, že i zimní údržba chodníků patří do kompetence obce resp. vlastníka komunikace, zatímco zákon jiný zase zakládá odpovědnost vlastníka domu za škody způsobené závadami na schůdnosti

přilehlého chodníku. Je to tedy celé takové neúčinné a protichůdné, když přímá povinnost a odpovědnost vlastně není uložena majiteli komunikace ani vlastníku nemovitosti.

Zajišťovat schůdnost přilehlých chodníků je v celé Evropě tradiční pracovní povinností vlastníků nemovitostí již dlouho. U nás například platila již od roku 1838(!), není to tedy nějaký relikv minulého režimu. Ve Švýcarsku šli ještě dál, když se majitelé domů musí o chodníky starat dokonce i stavebně...

Ale, vraťme se k nám. Patovou situací lze částečně řešit třeba rozmístěním beden s posypovými materiály do jednotlivých sektorů nebo ulic. (Ovšem, občané to kolikrát moc nechápou, takže si často odnášejí obecní

majetek po kbelících domů a sypou si vlastní dvorky, což je špatně.) Jsou obce, které si najímají sezónní brigádníky na pomoc stálým zaměstnancům svých technických služeb. (A jsou-li s jejich prací spokojeni, mohou je třeba později přijmout i do trvalého pracovního poměru.) Existuje dokonce velmi zajímavá možnost využít, k odklizení sněhu nebo i jiným veřejně prospěšným pracím, třeba nezaměstnaných. Za takové pracovníky totiž platí sociální poplatky pracovní úřady a mohou se ušetřit mzdové prostředky.

Nicméně, je asi stejně nejlepší, když každý trochu přiloží ruku k dílu, abychom si nezlámali nohy. Bílá nadílka se totiž na chyby v zákonech ptát nebude.

Jiří Blesk

Bušťehradští rockeři se PERFECTně předvedli v Praze

Po úspěšných vystoupeních v Buš-
těhradě, Litoměřicích a Otavovicích (s
Lucií Bílou), dostala skupina naší Zá-
kladní umělecké
školy příležitost
zahrát v rámci Be-
nefičního koncertu
ve prospěch dětí
z dětských domovů
v pražském Divadle
U Hasičů.

Na koncertu, kte-
rý se konal poslední
listopadovou sobo-
tu, účinkovala bez
nároku na honorář
řada významných
pražských pěvec-
kých a hudebních
osobností.

Díky svému na-
dání, pílí a dobré-
mu uměleckému vedení kapelníka
BcA Petra Vaňka se mohli v progra-
mu předvést i mladí rockeři kapely
PERFECT Jakub Škoda (zpěv), Matyáš
Homola (elektrická kytara), Daniel Ho-
rác (klavír), Miroslav Dušek (baskyta-
ra), Kryštof Gráf (bicí). Podíleli se na
pestrém mnohažánrovém programu

umělců všech generací, mj. houslis-
tou Pavlem Šporclem, zpěvačkami
Marthou a Tenou Elefteriadu, hereč-

rytmické skladbě Kočka není pes si
se zpěvákem Jakubem Škodou přišla
zazpívat svůj dávný hit stálice Eva Pi-

Po nesmělém nástupu na pódium to rockeři pěkně rozbalili

foto: Martin Aushaus

kou a zpěvačkou Jitkou Čvančarovou,
rockerem Alešem Brichtou a mnoha
dalšími.

PERFECT zahrál několik písní ze
svého repertoáru převzatých skla-
deb a po každé z nich sklidil ovace
publika. Největším překvapením pro
nadšené diváky však bylo, když při

larová. Spolupráci s mladými hudeb-
níky si pak šarmantní zpěvačka velmi
pochvalovala.

Bušťehradská ZUŠ opět prokázala
své umělecké kvality a nadání rockeři
si vychutnali ovace publika odměnou
za perné hodiny zkoušek

Marie Valasová

Po nesmělém nástupu na pódium to rockeři pěkně rozbalili

foto: Martin Aushaus

ŠACHOVÝ ODDÍL SOKOL BUŠTĚHRAD

Přebor ZŠ Buštěhrad 2009 (20. října 2009)

Pokud jsem loni psal, že „na startu se sešlo neuvěřitelných 45!!! hráčů“, tak nevím, kolik vykřičníků bych musel psát letos. Tělocvična byla nabitá, startovalo totiž 49 (ano, čtyřicet devět!) hráčů, 21 z prvního stupně, 28 z druhého, z toho 12 dívek (6 mladších, 6 starších). Jistě, můžeme se dohadovat, jestli by byl takový zájem, kdyby turnaj nebyl v době školního vyučování, ale to by nebylo fér. Kdo byl na místě a viděl s jakým zaujetím hráli všichni - malí, velcí, tlustí, tencí, začátečníci, mistři světa i championi krytých dvorců, musel uznat, že je ty šachy prostě baví.

Protože se jednalo už o 3. ročník, proběhla organizace hladce. Ve škole byl turnaj vyhlášen, vybrány přihlášky, připravena tělocvična, šachový oddíl se postaral o dostatečné množství figurek a hodin (poděkování za půjčení patří ŠK Kladno) a vlastní řízení hladkého průběhu turnaje. Po zahájení paní ředitelkou začaly nelítostné boje na 24 šachovnicích. Všechny drobné spory a problémy s pravidly vyřešili rozhodčí Honza Šáfr, Václav Buk a Pavel Buk. Pan učitel Sejkora, který všechny povzbuzoval, překvapil v závěru bohatým cenovým fondem.

A výsledky?

Mladší kategorii s přehledem vyhrála Anička Leuchterová (jako nováček se stala největším překvapením celého přeboru), když na plný bodový zisk nedosáhla jen díky zaváhání v poslední partii (ale to už bylo rozhodnuto o jejím vítězství). Poslední kolo bylo hodně dramatické, o 2. místě Mirka Renera rozhodla prohra Mateše Mayrhofera (5.) s Adamem Fialkou (3.), zaváhání vítězky pomohlo na 4. místo Matějovi Kolakovi.

Ve starší kategorii se prosadili nejzkušenější, poslední kolo rozhodlo o nejtěsnějším možném vítězství Kuby Krupičky před Tondou Hanzlíkem (pouhý pomocný půlbodík!), 3. místo uhájila Ája Krupičková před Honzou Macíkem, 5. místo těsně vybojoval Michal Fechtner. Byl to perný den, ale stálo to za to!

Mistrovství Čech mládeže

Týdenní Mistrovství Čech mládeže se letos konalo 24. - 31. října v Harrachově. V mistrovských turnajích jsme měli jediné zastoupení. Katka Budíková po loňském 3. místě v kategorii do 14 let se letos posunula do starší kategorie (do 16 let) a 6. místem prokázala, že patří mezi českou dívčí špičku. V doprovodných turnajích se skvělým výsledkem blýskl Michal Schmalz. Jako 25. nasazený obsadil 8. místo, když z medailových pozic ho odsunuly až porážky v posledních dvou kolech.

Úspěch na Mistrovství Čech do 8 let

Prvního úspěchu dosáhli naši nejmenší, kterým se od začátku školního roku věnují Václav Buk a Honza Šáfr. Ve Stráži pod Ralskem proběhlo 14. a 15. listopadu Mistrovství Čech malých šachistů do 8 a 10 let. Z našeho oddílu se jej v kategorii HD8 (27 chlapců) zúčastnili Matyáš Mayrhofer a David Lang. Po sobotních 6 kolech měli shodně 4 body a patřilo jim fantastické 7. resp. 8. místo, když si převážně vzali k srdci ponaučení, že šachy se nehrají na rychlost, ale na výsledek. Možná i nervozita a vidina úspěchu jim

Anička Leuchterová

foto: Archiv P. Buk

Kuba Krupička

foto: Archiv P. Buk

v prvních 2 nedělních kolech svázala ruce a zapomněli na to (Davča 2 prohry, Mates pat a prohra). V posledním kole ale už oba zabrali, Mates se díky výhře vyhoupl na 8. místo, Davidovi o fousek první desítka unikla, ale 11. místo je také senzační. Sokol Buštěhrad se stal se ziskem 10,5 bodu nejúspěšnějším oddílem v chlapecké kategorii tohoto Mistrovství!!

Podrobné výsledky a tabulky, plánované akce, reportáže ze zápasů družstev a další informace ze života šachového oddílu najdete na www.sachybus.net.

Pavel Buk, 30.11.2009

POLICIE INFORMUJE

Zpráva o činnosti Obecní policie Stehelčevy na území města Buštěhrad za měsíc Říjen 2009

Na základě ustanovení čl. 2, odst. 6. Veřejnoprávní smlouvy uzavřené mezi obcí Stehelčevy a městem Buštěhrad k zajišťování výkonu činnosti podle zákona o obecní policii (VPS) předkládáme tuto zprávu o činnosti obecní policie (OP) Stehelčevy za výše uvedené období.

Ve výše uvedeném období vykonávala OP Stehelčevy svou činnost na území města Buštěhrad dle čl. 2, odst. 2. VPS v následujícím rozsahu:

Datum	Čas	Identifikace strážníka	Popis prováděné činnosti
2.10	0:00-1:00	3,4	Hlídková činnost
3.10	8:00-10:00	1,2	Hlídková činnost
4.10	21:00-23:00	1,2	Hlídková činnost
6.10	2:00-3:00	1,2	Hlídková činnost
10.10	15:00-17:00	3,4	Hlídková činnost
11.10	10:00-11:00	1,2	Hlídková činnost
14.10	9:00-11:00	3,4	Hlídková činnost
14.10	16:00-17:00	3,4	Hlídková činnost
15.10	10:00-11:00	3,4	Hlídková činnost
17.10	1:00-2:00	3,4	Hlídková činnost
21.10	1:00-2:00	1,2	Hlídková činnost
22.10	8:00-10:00	3,4	Hlídková činnost
25.10	5:00-6:00	3,4	Hlídková činnost
25.10	22:00-23:00	3,4	Hlídková činnost
29.10	2:00-3:00	1,2	Hlídková činnost
30.10	8:00-9:00	3,4	Hlídková činnost

Při plnění činnosti dle čl. 2, odst. 2 VPS ve městě Buštěhrad bylo ujetu služebním motorovým vozidlem celkem 155 km.

Ve výše uvedeném období vykonávala OP Stehelčevy svou činnost na území města Buštěhrad dle čl. 2, odst. 3. VPS v následujícím rozsahu:

Datum	Čas	Identifikace strážníka	Popis prováděné činnosti
4.10	19:30-21:00	1,2	Měření rychlosti
6.10	8:00-9:00	3,4	Měření rychlosti
10.10	16:00-17:00	1,2	Měření rychlosti
19.10	10:00-11:00	1,2	Měření rychlosti

Ve výše uvedeném období byly zjištěny na území města Buštěhrad tyto přestupky:

Přestupek	počet
Nedovolené stání nebo zastavení vozidla na pozemní komunikaci	6
Porušení vyhl. města.- alkohol	1

**Ve Stehelčevsi dne 1.10.2009
Zpracoval: str. Marek, str. Krym**

Zpráva o činnosti Městské policie Kladno v obci Buštěhrad za měsíc září a říjen 2009

Na základě veřejnoprávní smlouvy, prováděly hlídky Městské policie Kladno následující činnost v obci:

Dne 1. 9. 2009 od 07.15 do 08.00 hodin hlídková činnost u přechodu pro chodce v ul. Tyršova před ZŠ. Průběh bez závad.

Dne 11. 9. 2009 od 04.55 hodin zahájila hlídka kontrolu v okolí burzy, hlídka dohlíží na bezpečnou průjezdnost komunikace (cca 100 vozidel). Ukončeno v 06.05 hodin – bez závad.

Dne 12. 9. 2009 od 12.00 hodin provedena kontrolní pochůzka v obci zaměřena na dodržování místní úpravy silničního provozu v obci, Ukončeno v 13.10 hodin.

Dne 25. 9. 2009 od 04.10 hodin provedena pochůzková a kontrolní činnost při konání burzy v ul. Lidická. Ukončeno v 05.20 hodin – bez závad.

Dne 26. 9. 2009 od 11.35 hodin zahájena kontrolní činnost při ukončení burzy. Dále provedena pochůzka v obci zaměřena na dodržování místní úpravy

silničního provozu v obci. Ukončeno v 12.40 hodin – bez závad.

Dne 16. 10. 2009 od 04.40 do 06.05 hodin hlídková a kontrolní činnost při konání burzy v areálu ul. Lidická. Následná kontrola od 11.00 do 12.00 hodin – nebylo zjištěno závad.

Dne 23. 10. 2009 od 13.35 hodin zahájila hlídka měření povolené rychlosti v obci. Ukončeno v 14.40 hodin – nebylo zjištěno žádné vozidlo překračující rychlost.

Dne 31. 10. 2009 od 09.55 do 11.10 hodin provedena pochůzková a kontrolní činnost při konání burzy v ul. Lidická.

Bezpečnostní situace v městě Buštěhrad

Období od 1. 9. 2009 do 30. 9. 2009

Trestné činy:	počet
odcizení věcí z novostavby (1 ZP, 1 NP)	2
odcizení motorového vozidla (NP)	1
odcizení věcí z rodinného domu (NP)	1
vloupání do motorového vozidla (NP)	1
Přestupky:	počet
přestupek proti majetku (NP)	3
přestupek proti občanskému soužití (4 ZP, 1 NP)	5

Období od 1. 10. 2009 do 31. 10. 2009

Trestné činy:	počet
vloupání do telefonního automatu (NP)	1
vloupání do novostavby (NP)	1
odcizení věcí ze stavební buňky (NP)	1
odcizení jízdních kol (NP)	2
pokus o vloupání do bufetu na fotbalovém hřišti (NP)	1
jízda bez řidičského oprávnění (ZP)	1
Přestupky:	počet
přestupek proti majetku (NP)	5
přestupek proti občanskému soužití (6 ZP, 2 NP)	8
přestupek proti občanskému soužití a proti majetku (ZP)	1
přestupek proti občanskému soužití a na úseku ochrany před alkoholismem a toxikomaniemi (ZP)	1

V průběhu měsíce září a října 2009 nebylo zaznamenáno případů hromadného narušování veřejného pořádku.

ŽHAVÉ OKÉNKO

Je-li někde filozoficky debatováno o tom, co by si měl člověk vzít s sebou na pustý ostrov, většinou jsou zápalky považovány za jednu z nezbytností. Stejně tak jistě je najdete v každé dílně i domácnosti. Magická zápalná dřívka jsou pochopitelně také jednou z prvních tužeb klukovské zvědavosti. Ani v moderních časech nejrůznějších mechanických zapalovačů žádný kuřák dýmky či doutníku z domu bez krabičky zápalek samozřejmě nevyhází! Plynový sporák moje maminka zažíhala nejraději sirkou (přestože jsme měli piezoelektrický podpalovač), připadlo jí to mnohem spolehlivější. Zapálit jednou sirkou životodárný oheň, to vždycky byla prestižní trampská dovednost. Škrátka s několika zápalkami nesmí chybět v žádné skautské „kápězetce“. Časté porovnávání velikostí nejrůznějších předmětů přiměrem ke krabičce sirek, by si snad zasloužilo rozšíření jednotek SI-soustavy. Zápalka často úspěšně nahrazuje klínek, zarážku, párátko, ucpávku, rydlo, podložku, napichovátko, rozporku, žvýkačku či cigaretu, hračku, dá se s ní užít i společenská zábava. Ze zápalek byly slepeny nespočetné modely staveb, plavidel, vozidel, dokonce i hrajících hudebních nástrojů. Pochopitelně se také staly předmětem zájmu sběratelů, umělců nebo reklamy. Jejich využití je tak pestré, že vytrvale provází lidstvo po celé věky.

České zápalky slaví stosedmdesáté výročí!

Pátrání v zápalkové historii bychom měli začít někde ve starověku. Sírné hůlky s kouskem ztrouchnivělého dřeva na konci používali k zapalování třeba římsí legionáři. V šestém století se v Číně objevují sírou impregnovaná dřívka. Středověku sice vládne maurské křesadlo, ale s vynálezem fosforu (r.1669 – hamburský alchymista Henning Brand) se experimentovalo s různými zapalovacími čim dál hojněji.

První třecí zápalku (tzv.congrevskou) vynalezl roku 1827, docela náhodně, anglický lékařník John Walker. Aby se zbavil zaschlé hrudky na konci míchadla znečištěného směsí potaše a antimonu, škrtl o kamennou podlahu a klacík vzplanul. Chemik nadšeně svůj vynález každému ukazoval, dokonce začal později své zápalky prodávat (zn.Friction-lights), avšak zapomněl si vše patentovat. Toho asi rok nato využil jistý Samuel Jones, který zvýšil jejich výrobu (zn. Lucifers) a definitivně tak vytlačil staré křesadlo. Jednoduché použití zápalek také velkou měrou zavinilo masivní rozšíření kuřácké vášně. Jediným problémem však byla nebezpečná třaskavost a pak také zápach,

takže musely být označeny jako zdraví škodlivé. V roce 1830 změnil francouzský lékař Charles Sauria chemické složení zápalné směsi přidáním bílého fosforu, čímž se zbavil nepříjemného zápachu při hoření.

Jedovatý fosfor však byl příčinou

vzniku tzv. fosforové nekrózy – častého onemocnění dělníků v sirkárnách. Krabička zápalek také obsahovala dostatečné množství jedu k usmrcení člověka, čehož využívali sebevrazi. Přesto, že se za definitivního vynálezce fosforové zápalky považuje jistý Johann Fridrich Kramerer z Ludwigshafenu(?), patentovat výrobu třecích zápalek si nechal vídeňský lékárník István Römer až v roce 1834.

V Römerově továrně hobloval zápalková dřívka také truhlářský tovaryš Vojtěch Scheinost, který se seznámil s dělnicí Marií Urbancovou, která pomáhala při přípravě hořlavé směsi. Mladí lidé se do sebe zamilovali a odešli spolu do Vojtěchovy rodné Sušice, kde sami začali s výrobou zápalek (tzv.sirek). První české zápalky tak vznikly na základě získaných vídeňských zkušeností, tedy tak trochu průmyslovou špionáží.) Sušický magistrát pak 31.října 1839 jmenoval V.Scheinosta oficiálním výrobcem zápalek a propůjčil mu k výrobě vyhořelý dům(!) na náměstí.

Nejprve prodával sám své zboží po poutích a trzích, ale s velkou poptávkou postupně zaměstnával při prodeji a výrobě i celé sušické rodiny včetně dětí. Roku 1842 postupuje svůj podnik bohatému místnímu obchodníkovi Bernardu Fürthovi, který svým podnikatelským duchem proslaví sušické zápalky nejen po celé Evropě, ale i v daleko zámoří a Orientu. (Zvláště v tropech si prý naše výrobky pochvalovali, neboť dokázaly vzplanout i vlhké.) Díky jemu tehdy také byla skoro každá větší šumavská obec nějak do výroby sirek zapojena.

Historie výroby zápalek je dlouhá a velmi zajímavá. Šlo by se rozepsat o prvních tzv.švédských bezpečnostních zápalkách s nejedovatým červeným fosforem, o zápalkách seskvisulfidových, plochých, a třeba i věčných, o nesčetných variantách obalů a jejich výtvarných řešení, atd. České sirkařství má neméně zajímavou tradici a rozmanitost, ale psát tu podrobně, o první registrované ochranné známce s proslulým symbolem klíče, o sdružení sirkáren do rakousko-uherského koncernu SOLO, o úpadku během války a následném vytvoření národního podniku, o zahájení výroby dřevovláknitých desek (známý Sololit) v padesátých letech, nebo o definitivním konci výroby dřevěných dýchových krabiček v roce 1984, to se sem opravdu nevejde. Mým úmyslem bylo připomenout výročí takové zdánlivě bezvýznamné věci denní potřeby – zápalky. Tak až budete zapalovat kamna, krb, táborák, svíčky na hřbitově nebo dýmku, podržte ještě chvíli to prosté hořící dřívko (akátové či topolové) v prstech a zamyslete se nad tím, jak je jednoduché, a přitom plně neopakovatelného kouzla.

Jiří Blesk

BUŠTĚHRADSKÝ CHODEC

Pokiaľ dýcham, dúfam.

Před mnoha rokmi sa mi stala taká nezubudnuteľna situácia. Otec, mama, sestra Jana a ja sme boli na výlete do Vysokých Tatier. Bolo mi asi pätnať a veľmi som chcel na Lomnícky štít. Keďže sme v tej dobe horolezectvo znali len z literatúry, čakali sme poslušne na kabínkovú lanovku. Sestra s mamou trpeli na závrate, tak sme zanedlho stúpali k vrcholu už len sami. Pri tom neveriteľne čarokrásnom pohľade na rozoklané strminy a biele periny oblakov ma otec zobral za plece a zveril mi tajomstvo! Zrejme málokto sa v pubertálnom veku dozvie takú vec – bol som počatý v Tatranskej Lomnici! Tu, voľakde pod nami dole, čo vraj boli rodičia v šesdesiatom roku na dovolenke. Pamätam si tu chvíľu po celý život. Snáď odvtedy mam rad hory, najmä Tatry, preto sa mi zakaždým vždy páčila celá tá krajina, hudba aj nezameniteľný slovenský humor.

Tak som si pred časom s odhodlaním sadol ku klávesnici svojho stroja, s túžbou napísať niečo vo slovenčine. Keďže sme slovenský jazyk preberali niekedy v osmej triede základnej deväťročnej školy, veľa už som zabudol, preto sa mi to priveľmi nedarilo. Druhým problémom bola absencia niektorých špecifických tlačítok so slovenskými znakmi. Napokon ma však napadla spásna myšlienka – pošlem vopred ten článok svojej priateľke z Popradu, ona mi ho opravený vráti naspäť! A ja budem pred čitateľmi za intelektuála! Skúsil som jej tedy na tu korektorskú robotu vopred pripraviť prosebným e-mailom (telefónne číslo má istotne, za tie roky čo sme sa nevideli, celkom iné), no doteraz sa mi neozvala. Žiaľ, zrejme moj výtvar zostane taký aký je. Vopred sa ospravedlňujem všetkým, najmä tým, ktorý ozaj po slovensky dovedú.

Pred časom sme si pripomenuli ten spoločný zamätový prevrat, všetky tie klúče, vlajky a trikolóry. Mnohý z nás pamätá tu zvláštnu zmesicu pocitov, ktorá zprevádzala tie závratne zmeny. Koľko nervozity a nádeje bolo v Prahe, v Blave, či na iných miestach. Koľko to bolo spoločného nadšenia, a s tým aj strachu dokopy! Snáď sme už aj tušili, ako to všetko bude ďalej? Každý druhý bol predsa vtedy prognostikom, lebo to jednoducho bolo módne... Všetci sme však verili, že čoskoro rozhybame ten starý zatuhtnutý čiernozlatý prvorepublikový stroj na svetovosť a staneme sa v krátkom čase opäť silnou a rovnoprávnou európskou krajinou. Bohužiaľ, zanedlho sa diabolským tempom rozbehol (samozrejme!) aj odstredivý regulátor nášho spoločného stroja – neutuchajúce pocity utlačanej samostatnosti a vzájomné závislosti. Bolo rozhodnuté o rozdelení na dva štáty, postavila sa strežená hranica, a bolo po

Sú tu vianočné sviatky. Vzhľadom na podobne korene, ich budeme zrejme sláviť takmer stejně. Aj Česi, aj Slováci. Budeme mať ozdobené stromčeky a pod nimi vytúžene darčeky, zídu sa rodiny u spoločného stola, nebude chýbať ani tá ryba so šalátom, ani tradičné koledy. Len u toho stola už nebudeme spolu. A tak mi prišlo na um, či to nieje trocha škoda, nie?

JB

Café- Restaurant Starý Vinohrad v Buštěhradě, Hradní 151.

Zveme Vás k příjemnému posezení.

K jídlu Vám nabídneme - námi připravované pizzy, steaky, minutky, velké i malé zeleninové saláty a jiné dobrotky.
K pití - Gambrinus, Plzeň, čepovanou Kofolu, vynikající víno z Lechovic, velmi kvalitní kávu a spoustu jiných nápojů.

Velmi často pořádáme (téměř každý pátek) večery s živou hudbou. Můžeme Vám zajistit komorní oslavy narozenin, svatby, školní srazy apod. K dispozici je hrací místnost plná plyšáků, pro rodiče s dětmi.

Otevřeno máme každý den od 11.00 do 22.00. Zavírací doba se může po dohodě upravit.

V restauraci budeme pořádát SILVESTR s kapelou Švanda band.
Pokud máte zájem s námi strávit SILVESTROVSKOU NOC,
informujte se na rezervace na tel: 723 845 564, Iva Konopová

Vážení spoluobčané.

Smíšený pěvecký sbor města Buštěhradu naléhavě hledá nové členy.

Smíšený pěvecký sbor působí v naší obci již od roku 1977. Je to amatérský sbor, který sdružuje přibližně třicet zpěváků. Jeho posláním je šířit hudební kulturu a poskytnout uplatnění pro kulturní vyžití lidem, kteří mají zájem o sborový zpěv.

Mšně Lázně, 21. 6. 2008

foto: archiv F. Paulík

Ženské hlasy se dělí na soprány a alty, mužské hlasy na tenory a basy. Podle potřeby někteří členové sboru zpívají sólové party. Repertoár obsahuje díla světových a českých autorů, např. Mozarta, Händla, Beethovena, Brahmsa, Verdiho, Smetany, Dvořáka, Janáčka, Martinů. V repertoáru jsou i skladby současných autorů, úpravy národních písní a skladby duchovní. Sbor má v programu i Českou mši vánoční Jakuba Jana Ryby, kterou každoročně uvádí v Buštěhradě a v blízkém okolí. Se sborem spolupracují také profesionální hudebníci.

Během jednoho roku sbor obvykle uspořádá deset veřejných vystoupení, počínaje celovečerními koncerty až po vystoupení k různým společenským příležitostem. Sbor vystupuje zejména v Buštěhradě a v blízkém okolí, ale zajíždí se svým programem také do vzdálenějších míst. Po řadu let se udržuje velmi pěkná spolupráce se sbory v Jindřichově Hradci a v Kamenici nad Lipou.

Sbor je občanským sdružením. Členství je bezplatné a neklade na členy žádné finanční nároky. Činnost je převážně financována z rozpočtu města. Členové sboru jsou vybaveni koncertním ošacením, muži mají černý smoking, ženy mají dlouhé šaty a sukně s halenkami.

Sbor se schází na pravidelných zkouškách v Kulturním středisku na hlavní třídě (tzv. Seifertovna) každé pondělí od 18. do 19:30 hodin.

Obracíme se na Vás všechny, kteří máte rádi zpěv, abyste přišli mezi nás. Přijďte mezi dobrý a přátelský kolektiv. Nevyžaduje se znalost not. Vše se nacvičuje na zkouškách.

Pro další informace se můžete obrátit na kteréhokoli člena nebo kteroukoli členku našeho sboru ve svém okolí nebo na pana Františka Paulíka, tel. 721 761 412, nebo na paní Marii Horovou, tel. 737 787 963.

Těšíme se na setkání s Vámi. Přejeme Vám všem touto cestou hodně štěstí a zdraví v roce 2010.

Výbor pěveckého sboru

Zelená úsporám

Rozjeďte to na Zelenou než naskočí červená

Uvažujete o zateplení či výměně oken?
Chcete instalovat obnovitelný zdroj energie?
Chcete **snížit výdaje za energii** s využitím dotace?
Nevíte jaké řešení je pro Vás ekonomicky
nejvýhodnější a chcete pomoci se **ziskáním dotace**?

Navrheme optimální řešení s ohledem
na možnou **výši dotace**.

Za **ceny plně pokryté** poskytovaným
příspěvkem na projektovou přípravu
zpracujeme **energetické hodnocení**
Vašeho domu, **projektovou dokumentaci**
a potřebné podklady vč. samotné
žádosti o dotaci z dotačního programu
Zelená úsporám.

Myslíte? Zateplíte!

ekopoint s.r.o.

Ing. Petr Kaliba
Praha - Suchdol

t: 77 79 79 014

e: petr.kaliba@ekopoint.cz

Naděte si pod
stromček DOTACI
a nižší náklady!
Pro: Vás Od: stát

www.ekopoint.cz
Energetické a dotační poradenství

BRIGÁDU nebo PŘIVÝDĚLEK

pro šikovné, aktivní, manuálně zručné důchodce nebo studenty nabízí firma Martin Peroutka.

Jedná se o pomocné práce v polygrafické výrobě - směnný provoz. Spolupráce formou Dohody o provedení práce nebo Dohody o pracovní činnosti.

MARTIN PEROUTKA®

**Kontakt: Dana Zíková
Telefon: 312 291 370, 724 859 148**

Vydává Městský úřad Buštěhrad. Povoleno výměrem čj. 33/76 OÚ Kladno. Vychází 6x ročně. náklad 1050 ks.

Cena: zdarma

Redakční rada: Miroslava Burešová (předsedkyně), ing. Martin Ježek (výkonný redaktor), Jiří Blesk, ing. arch. Daniela Javorčeková, Mgr. Ivona Kasalická, Jaroslav Pergl, Linda Libertinová, ing. Jitka Müllerová, ing. Kateřina Ježková.

Grafické zpracování: Petr Podrazský. Fotografická spolupráce: Martin Aushaus, distribuce: Eliška Hrabínová.

Kontakt: MěÚ Buštěhrad, Hřebečská 660, 27343 Buštěhrad, e-mail: bzpravodaj@seznam.cz

Tisk: Tiskárna Kočka Slaný, tel.: 312 522 278

Toto číslo vyšlo 16. prosince 2009. Uveřejněné příspěvky nemusí vyjadřovat stanovisko vydavatele a redakční rady. Nevyžádané rukopisy se nevracejí. Uzávěrka dalšího čísla bude 31. ledna 2010.